

Republika Hrvatska
Županijski sud u Karlovcu
Stalna služba u Gospiću
Gospić

GŽ-1055/2024-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Karlovcu, Stalna služba u Gospiću, kao drugostupanjski sud, u vijeću sastavljenom od sudaca Milke Vraneš, predsjednice vijeća, Tatjane Radaković Bašić sutkinje izvijestiteljice i članice vijeća, te Ivane Mašić, kao članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje, Zagreb, A. Mihanovića 3, OIB 84397956623, protiv tuženika Euroherc osiguranje d.d., Zagreb, Ulica grada Vukovara 282, OIB 22694857747, zastupano po odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Grgić i partneri u Zagrebu, radi isplate, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2980/2024-25 od 12. rujna 2024., na sjednici vijeća održanoj 14. ožujka 2025.

p r e s u d i o j e:

I. Prihvaća se žalba tužitelja kao osnovana, preinačuje se presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu poslovni broj P-2980/2024-25 od 12. rujna 2024. i sudi se:

"Prihvaća se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. da isplati tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje iznos od 6.842,91 eura uz pripadajuću zateznu kamatu koja na iznos 5.217,01 eura teče od 2. listopada 2020., a na iznos od 1.625,91 eura od 25. svibnja 2021. do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke određenoj u skladu sa stavkom 2 članka 29 ZOO-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, kao i naknaditi trošak parničnog postupka, sve u roku 8 dana".

II. Odbija se zahtjev tuženika za naknadu parničnog troška u iznosu od 1.625,00 eura, sa zateznom kamatom od 12. rujna 2024. do isplate.

Obrazloženje

1. Presudom suda prvog stupnja presuđeno je:

"I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku Euroherc osiguranje d.d. da isplati tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE iznos od 6.842,91 EUR / 51.557,94 kn uz pripadajuću zateznu kamatu koja na iznos 5.217,01 EUR/ 39.307,54 kn teče od 2.10.2020., a na iznos od 1.625,91 eur/ 12.250,40 kn od 25.5.2021. do isplate prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke određenoj u skladu sa stavkom 2 članka 29 ZOO-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za pet postotnih poena, kao i naknaditi trošak parničnog postupka, sve u roku 8 dana".

II Nalaže se tužitelju HRVATSKI ZAVOD ZA MIROVINSKO OSIGURANJE platiti tuženiku Euroherc osiguranje d.d. troškove parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 eur sa zateznim kamatama tekućim od 12. rujna 2024. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope tj. kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije

refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke za tri postotna poena u roku od 15 dana."

2. Protiv navedene presude u pravovremenom roku žali se tužitelj zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da drugostupanjski sud usvoji žalbu tužitelja, te u cijelosti preinači pobijanu presudu, ili podredno da istu ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje prvostupanjskom sudu.

3. Na žalbu tužitelja nije odgovoreno.

4. Predmet spora je regresni zahtjev radi naknade štete koju je tužitelj pretrpio isplatama invalidske mirovine osiguraniku tužitelja u razdoblju od 1. lipnja 2018. do 30. travnja 2021. u ukupnom iznosu od 6.842,91 eura zajedno sa zateznim kamatama.

5. Prema odredbi članka 365. stavak 1. i 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13, 28/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22 i 155/23, dalje: ZPP), ovaj drugostupanjski sud je ispitao prvostupanjsku presudu u onom dijelu u kojemu se pobija žalbom i u granicama razloga navedenih u žalbi, pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, osim u odnosu na primjenu materijalnog prava u odluci o troškovima postupka.

6. Donošenjem pobijane presude nije počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 1., u vezi s člankom 221.a ZPP-a, koju u žalbi ističe tužitelj jer to što je sud pogrešno zaključio da tužitelj nije dokazao da postoji razlika iz članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu (Narodne novine broj 151/05, 36/09, 75/09, 76/13 i 152/14 – dalje: ZOOP) u konkretnom slučaju nije bilo od utjecaja na donošenje zakonite i pravilne presude.

7. Donošenjem pobijane presude nisu počinjene ni ostale bitne povrede odredaba parničnog postupka iz članka 354. stavak 2. ZPP-a, na koje povrede sud drugoga stupnja pazi po službenoj dužnosti.

8. Prvostupanjski sud u obrazloženju presude navodi da u ovoj pravnoj stvari treba primijeniti odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu („Narodne novine“, 151/05, 36/09, 75/09, 76/13, 152/14, dalje: ZOOP), jer je 1. siječnja 2006. stupio na snagu ZOOP koji je u članku 27. stavak 1. propisao da je društvo za osiguranje obvezno zavodima, između ostalih i mirovinskom, nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika i u granicama obveza preuzetih Ugovorom o osiguranju. U stavku 2. se određuje kako se stvarnom štetom smatra, između ostalog i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, a koji se prema stavku 3. određuje prema propisima o mirovinskom osiguranju, u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Zavoda i invalidske mirovine koja bi bila utvrđenja u slučaju povrede na radu.

9. Dakle, ZOOP je specijalni zakon u odnosu na Zakon o mirovinskom osiguranju (Narodne novine 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 102/19 i 84/21, dalje: ZMO), pa se isti primjenjuje u konkretnom slučaju. Ovo stoga što se radi o osiguranju u prometu, kao posebnoj materiji u odnosu na materiju mirovinskog osiguranja te jer se tuženik kao osiguravatelj ne nalazi u poziciji u kojoj je štetnik – vozač, već je tuženikova odgovornost kao osiguravatelja regulirana jedino odredbama ZOOP-a budući da tuženik ima obvezu naknaditi štetu umjesto štetnika (vozača) prema ugovoru o osiguranju u smislu članka 8. ZOOP-a, kojeg je tuženik bio dužan sklopiti, čime je reguliran i opseg njegova osiguravateljnog pokrića kao i rizici koji su uključeni u isto, pa time i navedeno načelo razmjernosti iz članka 27. ZOOP-a, jer obveza tuženika postoji samo onda kada bi taj razmjerni dio mirovine bio veći od razmjernog iznosa mirovine koji se isplaćuje zbog umirovljenja radi povrede na radu.

10. Između stranaka nije sporno da je osiguranik tužitelja ŽP **.2009. stradao u prometnoj nezgodi u kojoj je sudjelovalo osobno vozilo osiguranika tuženika. Nesporno je i da je rješenjem tužitelja od **.2010. spomenutom osiguraniku tužitelja priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog opće nesposobnosti za rad zbog ozljede izvan rada.

11. Između stranaka sporna je osnova i visina zahtjeva tužitelja s obzirom na različita stajališta stranaka o propisima do čije primjene dolazi u ovoj pravnoj stvari i s tim povezanog pitanja opsega i visine odgovornosti tuženika u konkretnom slučaju, kao i je li tužitelju nastala šteta odnosno je li mirovina koju sada isplaćuje tužitelju veća od mirovine koju bi isti primao zbog starosti. Sporna je i uzročna veza između ozljeda koje je osiguranik tužitelja zadobio u štetnom događaju te odlaska u invalidsku mirovinu, kao i doprinos osiguranika tužitelja vlastitoj šteti.

12. U svrhu dokazivanja osnovanosti i visine tužbenog zahtjeva i postojanja uzročno-posljedične veze, tužitelj je uz tužbu dostavio dokumentaciju iz upravnog postupka i to rješenje kojim se njegovom osiguraniku RP priznaje pravo na invalidsku mirovinu zbog ozljede izvan rada zbog čega je kod istog nastala opća nesposobnost za rad počevši od 5. srpnja 2010. pa nadalje, nalaz i mišljenje vještaka o invalidnosti od 5. srpnja 2010., a prema kojoj je uzrok invalidnosti isključivo ozljeda izvan rada, te mišljenje stručnog povjerenstva za reviziju nalaza i mišljenja o invalidnosti od 6. srpnja 2020., kojim povjerenstvo za reviziju potvrđuje nalaz i mišljenje vještaka, također je dostavio pravomoćnu presudu Općinskog kaznenog suda u Zagrebu poslovni broj KS-208/2010 od 27. prosinca 2010. i zapisnik o očevidu od 19. ožujka 2009., kao i obračun isplata u ukupnom iznosu od 6.842,91 eura, koje su na teret tužitelja izvršene osiguraniku RP u spornom razdoblju.

13. Tuženik je tijekom postupka u odgovoru na tužbu osporavao osnov i visinu utuženog potraživanja, te uzročno posljedičnu vezu iako je priznao da se dana 19. ožujka 2009. dogodila prometna nesreća u kojoj je sudjelovala OP, koja je upravljala osobnim vozilom reg. oznake [registarska oznaka], koje je kod tuženika bilo osigurano policom osiguranja od automobilske odgovornosti sukladno članku 22. stavak 1. ZOOP-a. Također je priznao da je u prometnoj nesreći sudjelovao i osiguranik tužitelja ŽP kao putnik u osobnom vozilu reg oznake [registarska oznaka]. Pri tom je predložio da se kao dokaz priloži spis Općinskog kaznenog suda u Zagrebu KS-208/2010 radi uvida, zatim dokaz saslušanje OP, da se provede kombinirano tehničko sudsko-medicinskog vještačenja na okolnost istaknutog prigovora ne vezivanja sigurnosnim pojasom, toksikološko vještačenje na okolnost istaknutog prigovora pristanka na vožnju s vozačem pod utjecajem alkohola. Međutim, u daljnjem tijeku postupka tuženik nije ustrajao na provođenju naprijed navedenih dokaza.

14. Odredbom članka 27. ZOOP propisano je: (1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju. (2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji. (3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu. (4) Odredbe stavka 1., 2. i 3. ovoga članka odgovarajuće se primjenjuju na subrogacijske zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na temelju dobrovoljnog zdravstvenog, mirovinskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

15. U razdoblju od 1. svibnja 2018. do 30. lipnja 2020., na snazi je bio ZOOP.

16. Međutim, u razdoblju od 1. svibnja 2018. do 31. prosinca 2023. na snazi je bio i Zakon o mirovinskom i invalidskom osiguranju ("Narodne novine", broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18 i 62/18 – dalje: ZMO/13), kojim je u čl. 161., između ostaloga, bilo propisano: (1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom osiguranju. (2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na mirovinu u punom iznosu.

17. Dana 1. siječnja 2019. stupio je na snagu i Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o mirovinskom osiguranju ("Narodne novine" broj 115/18), kojim je izmijenjen članak 161. stavak 1. ZMO-a, tako da isti glasi: (1) Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete za novčana davanja koja se isplaćuju na teret mirovinskog osiguranja sve dok traje isplata tih davanja i iako su ta davanja osigurana u mirovinskom

osiguranju. (2) Naknada stvarne štete, koju Zavod ima pravo zahtijevati u slučajevima iz ovoga Zakona, obuhvaća ukupne svote davanja i troškove koji se isplaćuju iz mirovinskog osiguranja: 1. novčana davanja isplaćena na osnovi priznatog prava na invalidsku mirovinu u punom iznosu sve dok traje isplata invalidske mirovine, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu.

18. Odredbom članka 162. stavak 1. Zakona o mirovinskom i invalidskom osiguranju ("Narodne novine", broj 157/13, 151/14, 33/15, 93/15, 120/16, 18/18, 62/18, 115/18 i 102/19 – dalje: ZMO) propisano da Zavod ima pravo na naknadu šteta od osobe koja je prouzročila smanjenje radne sposobnosti uz preostalu radnu sposobnost, djelomičan ili potpuni gubitak radne sposobnosti, tjelesno oštećenje ili smrt osigurane osobe.

19. Prema članku 164. stavak 1. ZMO-a, Zavod ima pravo zahtijevati naknadu štete u slučajevima iz članka 161. toga Zakona i izravno od društva za osiguranje kod kojega su vlasnici, odnosno korisnici motornog vozila osigurani od odgovornosti za štetu (izvorno pravo na naknadu štete).

20. Prema odredbi članka 165. stavak 3. ZMO-a, na svotu potraživanja naknade štete Zavod ima pravo na zateznu kamatu u visini određenoj zakonom koja teče od prvog idućeg dana nakon isteka roka od 15 dana od dana dostave poziva odgovornoj osobi da naknadi štetu. Prema stavku 5., za utvrđivanje visine stvarne štete u tom slučaju mjerodavne su odredbe toga Zakona.

21. Prema tome, navedeni zakoni također su važili u razdoblju od 1. siječnja 2019. do 30. lipnja 2020.

22. Prema odredbi članka 1045. stavak 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“, broj 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18 - dalje: ZOO/05), tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Prema članku 1046. ZOO-a, šteta je umanjene nečije imovine (obična šteta), sprječavanje njezina povećanja (izmakla korist) i povreda prava osobnosti (neimovinska šteta). Odredbom članka 953. propisano je da je osiguratelj dužan naknaditi štete nastale slučajno ili krivnjom ugovaratelja osiguranja, osiguranika ili korisnika osiguranja, osim ako je za određenu štetu ta njegova obveza izrijekom isključena ugovorom o osiguranju (st. 1).

23. Točno je da je u više odluka Vrhovnog suda Republike Hrvatske izraženo pravno stajalište da se na konkretno potraživanje tužitelja prema osiguratelju štetnika ima primijeniti propis koje je bio na snazi u vrijeme nastanka štete Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje, odnosno u vrijeme kada je izdatak učinjen, kako to u žalbi ističe tužitelj. Međutim, to u ovom slučaju i nije sporno, već je sporno po kojem propisu tužitelj ima pravo potraživati štetu tj. je li tuženik u obvezi tužitelju naknaditi štetu nastalu isplatama invalidske mirovine zbog ozljeda zadobivenih u štetnom događaju: - u razmjernom dijelu isplaćenog iznosa mirovine na način kako je to propisano odredbom članka 27. ZOOP-a ili - stvarnu štetu u punom opsegu isplaćene mirovine, na temelju članka 161. ZMO/13, odnosno, - stvarnu štetu u punom iznosu, bez obzira na to je li osiguranik ispunio uvjete za ostvarivanje prava na prijevremenu ili starosnu mirovinu, na temelju članka 161. ZMO-a.

24. Prema pravnom stavu suda prvoga stupnja, za postojanje, opseg i visinu tuženikove obveze, mjerodavne su odredbe članka 27. stavak 1. ZOOP-a.

25. Budući da je tuženik osporio činjenicu da je invalidska mirovina koja se osiguraniku tužitelja isplaćuje veća od one koja bi bila utvrđena da je riječ o povredi na radu, kako je to propisano člankom 27. stavak 1. ZOOP-a, a tužitelj nije tvrdio ni dokazivao suprotno, prvostupanjski je sud odbio tužbeni zahtjev pozivom na odredbu članka 221.a ZPP-a, u vezi s člankom 7. i 219. ZPP-a.

26. Međutim, pravni pristup suda prvoga stupnja ovaj sud ocjenjuje pogrešnim. Naime, u ovom slučaju pitanje naknade štete za novčana davanja koja tužitelj isplaćuje na teret mirovinskog osiguranja, a koja davanja su posljedica štete koju je prouzročio osiguranik društva za osiguranje, regulirana su ZMO. Riječ je o izdacima kojima se umanjuje imovina tužitelja zbog uzroka za koji je odgovoran osiguranik tuženika, odnosno osiguratelj. Stoga stvarnu štetu, prema ocjeni ovoga suda, predstavlja upravo onaj iznos koji tužitelj isplaćuje svom osiguraniku zbog uzroka za koji je odgovoran osiguranik tuženika, odnosno

tuženik na temelju ugovora o osiguranju te je stoga tu štetu dužan naknaditi tužitelju i to u skladu s odredbama zakona koji uređuje mirovinsko osiguranje, na temelju kojih propisa su ti izdaci i nastali.

27. Osim toga, pritom treba imati u vidu i odredbe članka 56. stavak 2. i članka 87. stavak 1. točka 9. ZMO-a, prema kojima, u slučaju kada kod osiguranika tužitelja dođe do potpunog gubitka radne sposobnosti zbog ozljede izvan rada (100%), kao što je to ovdje slučaj, uopće ne postoje pretpostavke za primjenu članka 27. ZOOP-a jer ne postoji niti može postojati razmjerni iznos mirovine propisan odredbom članka 27. stavak 3. ZOOP-a.

28. Ovo stoga što prema odredbi članka 87. stavak 1. točka 9. ZMO-a, mirovinski faktor uopće nije vezan uz uzrok nastanka potpunog gubitka radne sposobnost pa posljedično tome ne može postojati niti razlika između invalidske mirovine koja se osiguraniku isplaćuje zbog potpunog gubitka radne sposobnosti koji je nastao zbog bolesti ili ozljede izvan rada s jedne strane i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, s druge strane, kako to propisuju odredbe ZOOP-a.

29. To konkretno znači da je odredbom članka 27. stavak 3. ZOOP-a faktično otklonjena odgovornost osiguratelja za štetu zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja u svim onim slučajevima kada je kod osiguranika tužitelja došlo do potpunog gubitka radne sposobnosti, neovisno o tome što je isti posljedica štete koju je prouzročio osiguranik društva za osiguranje i koju je po ugovoru o osiguranju, oštećenima obavezan nadoknaditi osiguratelj štetnika.

30. Pritom treba reći da je i odredbom članka 27. stavak 1. ZOOP-a također propisana obveza društava za osiguranje da zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknade stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

31. S obzirom na navedeno, tuženik je obavezan tužitelju nadoknaditi svaku stvarnu štetu koju trpi, ako se radi o obvezi iz mirovinskog osiguranja i ako je obveza društva za osiguranje u granicama preuzetim ugovorom o osiguranju između društva za osiguranje i njegovog osiguranika (stvarnog štetnika), što tuženik u ovom slučaju i ne osporava. Naprotiv, šteta propisana odredbom članka 27. stavak 3. ZOOP-a nije niti može biti stvarna šteta jer propisi tužitelja ne čine razliku između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje (zbog bolesti ili ozljede izvan rada) i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, s obzirom na to da mirovinski faktor uopće nije vezan uz uzrok nastanka potpunog gubitka radne sposobnost.

32. Stoga, po ocjeni ovog suda, tužitelj ima pravo zahtijevati naknadu štete koju predstavljaju novčana davanja na teret mirovinskog osiguranja jer su sporni izdaci uzročno-posljedično vezani za isplate koje tužitelj isplaćuje svom osiguraniku na temelju propisa o mirovinskom osiguranju zbog posljedica štete koju je prouzročio osiguranik tuženika te predstavljaju stvarnu štetu koju je društvo za osiguranje dužno naknaditi tužitelju jer je takvim isplatama umanjena imovina zavoda i stoga ti izdaci predstavljaju stvarnu štetu koju trpi tužitelj.

33. Suprotno žalbenim navodima, dokumentacija koju je dostavio tužitelj o uzročno-posljedičnoj vezi između umirovljenja osiguranika tužitelja i prometne nesreće od 19. ožujka 2009., kao i o visini štete tj. o visini iznosa isplaćenih njegovom osiguraniku, ne predstavlja dokaz u smislu članka 230. ZPP-a. Međutim, ista predstavlja dokaz u smislu članka 219. stavak 1. i članka 220. stavak 1. ZPP-a.

34. Budući da je ovaj postupak pokrenut tužbom podnesenom 25. svibnja 2021. stranke nakon zaključenja prethodnog postupka više ne mogu isticati nove činjenice niti predlagati dokaze. U ovom slučaju, tužitelj je dostavljenim ispravama dokazao činjenične navode na kojima temelji tužbeni zahtjev, tj. da je osiguraniku tužitelja pravo na invalidsku mirovinu priznato isključivo zbog profesionalne nesposobnosti za rad, zbog ozljede izvan rada, odnosno zbog posljedica prometne nezgode, a ne iz nekog drugog razloga. Također je dostavljenim obračunom isplata koje su izvršene njegovoj osiguranici, tužitelj dokazao visinu predmetne tražbine (članak 8., u vezi s člankom 219. stavak 1. i člankom 220. stavak 1. ZPP-a).

35. Budući da sud nije vezan odlukom tužitelja donesenom u upravnom postupku glede uzroka umirovljenja njegova osiguranika, tuženiku je dopušteno u parnici dokazivati da profesionalna radna

nesposobnost osiguranika tužitelja nije u uzročno-posljedičnoj vezi s radnjama štetnika (u tom smislu i Rev 1261/2021-2 od 2. veljače 2022., Rev 1222/2021-2 od 6. rujna 2022., Rev 408/2022-2 od 6. srpnja 2022., Rev 1367/2021-2 od 11. srpnja 2023. i dr.) što je u konkretnom slučaju izostalo jer tuženik u ovoj parnici to nije dokazivao. Kako iz ostalih izvedenih dokaza odnosno dokumentacije iz upravnog postupka koju je u spis dostavio tužitelj, proizlazi da je osiguraniku tužitelja pravo na invalidsku mirovinu priznato isključivo zbog posljedica prometne nezgode za koju je odgovoran tuženik, trebalo je zaključiti da je kod osiguranika tužitelja nastala opća nesposobnost za rad zbog posljedica prometne nesreće od 19. ožujka 2009., za koju je odgovoran tuženik, kao osiguratelj štetnika te da je tuženik obvezan tužitelju naknaditi stvarnu štetu koja mu je nastala isplatom invalidske mirovine svom osiguraniku.

36. Visina stvarne štete utvrđena je na temelju obračuna isplata izvršenih na teret tužitelja koji je tužitelj isplatio svom osiguraniku u skladu s propisima mirovinskog osiguranja u spornom razdoblju, zbog uzroka za koji je odgovoran osiguranik tuženika odnosno tuženik na temelju ugovora o osiguranju.

37. Na dosuđene iznose tužitelju pripada zatezna kamata tekuća od dana podnošenja tužbe (članak 1086. ZOO-a, u vezi s člankom 2. stavak 1. ZPP-a).

38. Budući da je preinačena odluka o glavnoj stvari, trebalo je preinačiti i odluku o parničnom trošku (članak 166. stavak 2. ZPP-a). Budući da je tuženik u cijelosti izgubio parnicu, nema pravo na naknadu parničnog troška pa je odlučeno kao u točki II. izreke ove drugostupanjske presude, dok tužitelj do završetka raspravljanja nije stavio određen zahtjev za naknadu troška (članak 164. stavak 1. do 3. ZPP-a).

39. Iz navedenih razloga, na temelju članka 373. točka 3. ZPP-a, trebalo je preinačiti pobijanu prvostupanjsku presudu i odlučiti kao u točki I. izreke ove drugostupanjske presude.

U Gospiću, 14. ožujka 2025.

Predsjednica vijeća:

Milka Vraneš